

XIV. évfolyam
2007. november -
december

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség lapja

WWW.KOLPING.HU

Agnolo Bronzino: Pásztorok imádása

*Aldott karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új esztendőt kíván
a Magyar Kolping Szövetség vezetősége!*

KOLPING ÍRÁSAIBÓL

2. oldal

Karácsonyi ajándék

3. oldal

Hűség Kolpinghoz – mi lehetne más

5. oldal

VAN REMÉNY

6. oldal

Együtt zarándokoltunk

7. oldal

Felvidéki (fel)kiáltás

9. oldal

HITELES EMBEREKRE VAN SZÜKSÉG

10. oldal

15 éves a mezőkövesdi Kolping család

12. oldal

Hírek a Kolping világból

14. oldal

KOLPING ÍRÁSAIBÓL

S. J. M. S.

Kolping élete

Messze vezetne célunktól, ha bővebben ismertetnők Kolping azon megfigyeléseit, melyeket mint tanuló, müncheni tartózkodása alatt naplójába feljegyzett; ilyenek pl. a Pinakotheka- és Glyptothekáról írt megjegyzései, – kivonatai, melyeket Reithmar és Raummoser, de kivált a jeles és neki annyira kedves egyházi szónok, Eberhard prédikációiból szerkesztett; leírásai 13 irgalmas nővérnek a kórház templomában történt beöltözéséről, az urnapi körmenetről, a környékbe tett kirándulásairól stb. Hálás szívvel jegyzi fel azt is, valahányszor segílyt kap; ismert jötevőjén kívül egyszer-kétszer más barátai is segítettek, mint a fiatal W., kölni ügyvéd, kivel egész haláláig igaz barátságban élt.

A müncheni égalj, mely az idegenekre nézve sokszor vészthozó és mely már nem egy rajnavidéki tanulónak okozott ideglázt, sőt halált, időnkint Kolpingra is rossz hatással volt, anélkül mégis, hogy komolyabb bajba döntötte volna.

Kolping körül csakhamar kedves baráti füzér alakult szülőföldi tanulótársaiából, kikkel legnagyobb részt benső barátságban maradt haláláig. Minthogy már tanuló korában alaposan megfigyelte a viszonyokat és embereket és róluk nagyon is határozottan nyilatkozott, fiatalabb tanulótársai kétséges dolgaikban már ekkor szívesen fölkeresték őt, s kértek tőle, az érettebb ítélő tehetséggel bíró férfitől jó tanácsot s ennek fejében szívesen eltűrték azt a darabosságot, mely Kolping modorán egyszer-másszor kikitört, és melyet mindazok megkóstoltak, kik vele

később az életben érintkeztek, – ezek között elégszer maga e sorok írója is. De e külső érdesség alatt végtelen jóakaró és hű szív lakott, gyengéd lélek, melyből nem ritkán a leglágyabb érzelmek melege sugárzott elő.

„Kezdetben azt hittem, hogy a honvágy fogott el, és jól kipirongattam magamat” írta jegyzőkönyvébe 1841. május 25-én. Igaz, hogy holmi beteges honvágy nem gyötörte, de bizonyos elfojthatatlan vágyakodás vett erőt lelkén, vissza-vissza kívánczolt az édes otthonba, a földek és bokrok közé, az atyai házba, az öreg atya, testvérei és sok barátja kedves körébe. Vágyakodásának nyomaival többször találkozunk ama számtalan jegyzései között, melyeket a müncheni esti órák csendjében vetett papírra. Ha a levél nem jön meg hazulról a megszokott időben, lelkét izgatottság és aggodás fogja el. Képzeteinek szárnyain gyakran elszáll szereteteinek körébe, atyjához, fivéréhez, nővéréhez, a jó Katalinhoz, ki távozásakor batyuját csomagolta, Frinckenhez, tanítójához, Statzhoz, Lauffs plébánoshoz Nideggenbe, Wollersheimhez, Möderathba „a kedves bácsi házába” Kerpenben, a majorba, hol jötevője lakott stb. Különösen a reá nézve nevezetes és emlékezetes napokon tűnik ki lelke egész nemessége és nagysága. Áldozó csütörtökön így ír:

„Mindig szívesen gondol az ember haza, de különösen akkor, ha az újra visszatérő napok vagy ünnepek elénk varázsolják az otthon drága emlékeit. Ma áldoztam először. Gyermekeveim egész mennyországba feltáru előttem, valahány-

szor e nevezetes nap újra eljön! Sok idő mult el már ama nászünneptől, a gyermekkor e legtisztább, legmagasztosabb örömnaptól; és mégis ma, midőn az istenitisztelet alatt visszagondoltam e napra, alig tudtam erőt venni mélyen megindult lelkem érzelmeim. De megvan-e még egyszerű, jámbor kedélyem is? Nem vesztettem-e el ama kegyelmet, melyben az Ur a gyermekeket oly gazdagon részesíti? – Nagy bennem a változás! Kedélyem elveszté gyermekded ártatlanságát. Az erők növekedtével a szenvedélyek is felébredtek és gyakran tévutra vezettek. Isten keze eddig csodásan vezérelt, oltalmazott, és egyengette utamat a kitűzött cél felé, és én nem mindig voltam ezért háladatos. Ma újra az oltár előtt térdeltem, úgy szerettem volna újra imádkozni tudni, mint tudtam akkor; – de e kegyelmet alig nyertem vissza többé. A szavak szebbekké váltak, de a szív, oh, az többé már nem emelkedik a szépség oly magas fokára. Napjai a gyermekkorának, a zavartalan áhitatnak és örömkönek, – mi boldogítók vagytok, – és mily igen rövidek! Hiába tekint vissza rátok a férfiú, s hiába eped utánatok. Előtte munka és fáradság, mögötte a sok elvesztegetett idő, melyet bármi bánat árán visszaváltani nem tud; – csak egy marad neki hátra: reményét az Urba vetni, ki az aggodó sziveket megerősíti a harcra.”

SCHAEFFER SEBESTYÉN, A KATOLIKUS
LEGÉNYEGYLET VEZÉRELNÖKE KÖLNBN
KIADTA A SZENT-ISTVÁN-TÁRSULAT 1887

Karácsonyi ajándék

Karácsonykor világszerte nagy a sürgés-forgás. Mindenki ajándékot vásárol szereteteinek. Karácsony az ajándékozás ünnepe, gondolják sokan. Ez igaz. De miért áll az ajándékozás a karácsonyi ünnep középpontjában?

Ajándékot adni

Nemcsak kapni, adni is szeretünk. Jóllehet úgy gondoljuk, hogy a gyermekek azok, akik ajándékot szeretnek kapni, megfigyelhetjük, hogy az alig beszélő kisgyermek is szívesen ad, szinte ösztönösen, mert az ajándékozáshoz rá van hangolva az emberi természet. Amikor adunk, jobbnak érezzük magunkat és mindenki szeret jó lenni. Karácsonykor szeretne mindenki jó ember lenni. Nem csak karácsonykor adunk. Más ünnepekkor is. Sőt alkalmak is vannak, amikor illik ajándékot adni. Am itt az igazságosság vagy méltányosság, esetleg a hasznosság vagy üzleti érdek az uralkodó szempont. Ajándékot adunk, hogy mi is ajándékot kapjunk. Am az igazi ajándék mindig személye szóló. Az ajándékozás ünnepe. Ünnepe annak, hogy a megajándékozott van, létezik, úgy mint egyedi és megismételhetetlen személy. Am ugyanakkor az ajándékozás az ajándékozó ünnepe is. Az ajándékozás alkalma jeles nap, kitüntetett alkalom, amikor az ajándékozó kifejezheti háláját, örömét, hogy a másikkal közösségben van, szüksége van rá. Az ajándékozás mindig a szeretet ünnepe is. Kifejezése annak, hogy érdemes az emberekben bízni, érdemes szeretni, érdemes élni. Az ajándék „súlyát” nem az anyagi érték határozza meg. Ha ez az irányító szempont, akkor ott mindig fölsejlik valamiféle titkos „számítás” és az a mozzanat, hogy az ajándékozás csak egy alkalom arra, hogy jelképesen kifejezzem: a hasznosság, érdek-besorolás értékrendjében

mennyit érsz nekem, továbbá, hogy mennyi hasznot várhatok tőled. Ezért mit sem ér a drága ajándék, ha nem kíséri jó emberi szó, mosoly, személyes vonatkozás. Nem kétséges, hogy az ilyen ajándékozáshoz „idő” kell. Ezért sokan inkább pénzért vásárolják meg azt az időt, amit rá gondolásra, odafigyelésre kellene fordítani. Figyelmes szeretettel kell ajándékot adni és az erre pazarolt idő a leghasznosabb idő, mert megmarad az örökkévalóság számára.

Ajándékot kapni

Az ajándékozás művészet, de az ajándék fogadása tán még nagyobb. Megajándékozottnak lenni nem könnyű dolog. A megajándékozott mindig „hátrányos” helyzetben van az ajándékozóval szemben. Aki ad, az erőfölényben van azzal szemben, aki kap. Ajándékot elfogadni tudni, ehhez alázat kell. Csak az alázatos embert lehet megajándékozni. Ezért a gyermekek, a jóságos öregek és a tisztaszívű felnőttek azok, akik örömmel tudnak ajándékot kapni. Karácsony azért kitüntetett ünnepe az ajándékozásnak és a megajándékozottságnak, mert karácsonykor Jézus születését ünnepeljük. Az ünnep mindig a múltra emlékezik és a jövő felé tekint. Az ünnep olyan „idő”, amikor a múlt és a jövő találkozik. Az ünnep jelen-idő és nem jelen-pilanat. Az ünnep megállít az időben és a fixált jelenben fölsejlik az örök jelen, ami soha el nem múlik. Az ünnep örökkévalóság az időben. Ünnepkor ezért mutatjuk „jobbik” arcunkat, énünket, mert akarva-akaratlanul tudjuk, hogy ennek az énünknek van csak abszolút jövője. Az ünnepi emlékezés felhívja figyelmünket arra, hogy a múltban történt valami, aminek pozitív értelmű hatás-története van. Belejátszik jelenünkbe és mondanivalót hordoz a jövő számára, mivel mérce, amihez érdemes hozzágazítani életünket. Az ün-

nepek nemcsak jelentése, hanem jelentősége is van. Karácsonykor egy, az egész emberiséget lényegében érintő eseményre emlékezünk: arra, hogy az örök isteni Szó, a második isteni személy „hús-vér” emberré lett. Szent Pál Timotheushoz írt levelében ezt így fogalmazza meg: „Amikor eljött az idők teljessége, Isten elküldötte egyszülött fiát, aki asszonytól született.” E szavak azért is fontosak, mert kifejezik a megtestesülés történetiségét. Tehát karácsony nem legenda, hanem történelmi esemény. A názáreti Jézus kisdédként jött közénk. Nem uralkodni, hanem szolgálni jött. Nem gazdágként, hanem szegénynek született. Nem védett, hanem üldözött emberi sorsot vállalt. Nem túlélő, hanem az igazságért vértanúhalált vállaló emberséget hitelesített. Nem az egészségesekhez, hanem a betegekhez jött, mert azoknak kell az orvos. Nem az igazakhoz, hanem a bűnösökhöz szólt küldetése, mert azoknak kell a megváltás. Küldetésének tartalma üzenetet hordoz minden idők embere számára. Ezért születésére való emlékezés ünnepe: itt és most, jelentése és jelentősége van, örökké.

Ajándéknak lenni

A felnőtt-férfi Krisztust lehet szeretni, vagy nem szeretni. Lehet tanítását elfogadni, vagy elvetni. Lehet vele egyetérteni, vagy vitatkozni. De a betlehemi kisdéd előtt elnémul minden száj. Az újszülöttet a jóakarató, békés ember csak szeretni tudja. Őt csak szeretni lehet, mert ő is csak szeret. Nem kell tőle félni, mert erőtlenség és nincsenek sanda szándékai. Az újszülött ajándékként létezik. Alázatos és ezért meg lehet ajándékozni. Nem méricskél, hanem mindent, amit jó szívvel kap, elfogad. A gyermek megéri, hogy őt szeretik-e, vagy csak valamilyen szerepét vagy funkcióját szeretik, s az utóbbit vis-

szautasítja. Mert még őszinte. Nem véletlenül mondja Jézus: „Ha olyanok nem lesztek mint a kisdedek, nem juttok be a mennyek országába.” Karácsonyt csak ilyen gyermeki lelkülettel lehet igazán ünnepelni. Ez nem infantilizmust jelent, hanem azt, hogy Reményik Sándor szép kifejezésével éljek, ki kell „ásnunk” a létünk legmélyében eltemetett Isten-arcot, amit felnőttiségünk sok gondja-baja, gyarlósága és törődött-

sége eltemetett bennünk. Azért ajándékozunk és azért fogadunk el ajándékot karácsonykor, mert emlékezünk arra, hogy mi is megajándékoztak vagyunk és nekünk is ajándékká kell lennünk. Isten Fia odaadta magát nekünk, értünk, hogy mi is ajándékként osszuk szét életünket embertársainknak. S, hogy érdemes így élni, sőt egyedül így élni jó, ez karácsony üzenete, evangéliuma, örömhíre.

A karácsonyi örömhír jegyében kívánok minden magyar Kolping-tagnak a Magyar Kolping Szövetség nevében gyümölcsöző lelki fölkészülést adventben és áldott szent karácsonyt.

DR. BOLBERITZ PÁL
A MAGYAR KOLPING SZÖVETSÉG
EGYHÁZI ELNÖKE

Karácsonyi üdvözlő 2007.

Adolf Kolping – Az Isten szeretete jel az emberek számára

Kedves Kolping barátaim az egész világon!

Egy ünnepen sem találkozunk olyan elvárásokkal, mint Karácsonykor. Ez a béke ünnepe, a szereteté, valamint a családé. Karácsonykor megelevenednek az ősi emberi álmok. Vágyakozás az egység, a béke, az igazság, az igazságosság, a biztonságosság, valamint a haza iránt. Karácsonykor mutatkozik meg, hogy hová tartozom és hogy valahová tartozom.

Karácsonykor feltehetően hallgatnak a fegyverek is. Ezeken az ünnepi napokon nem akarunk hallani a környező világ katasztrófáiról és hatalmi küzdelmeiről, valamint munkánkról és problémáinkról. Legalább egy évben pár nap legyen, amikor a sötétség az életben nem játszik szerepet.

Kérdezem magamtól: tudjuk-e ebből a világot egyszerűen kihagyni? Nem tartozik-e a mi világunk törmelékével és sebeivel, a maga reménytelenségével, annak bűnösségéhez és félelmeihez ha nem is alapvetően Karácsonykor? Miért is várunk ekkor egy Megváltóra? Miért is lett Isten emberré? Azért, hogy belépjen elveszett életünkbe, félelmünkbe és reménytelenségünkbe. Isten szeretete elérkezett hozzánk emberekhez, azáltal hogy emberré lett. Megértette szenvedésünket és ezért szenvedővé vált Ő maga is.

Mi hiszünk egy Istenben, aki nem pusztán saját dicsőségében lakozik az égben miközben lenéz világra, és undorral elfordul tőlünk. Mi bizalommal fordulunk hozzá, mivel felülmúlhatatlan módon láthatóvá lett. Ő egy lett közlünk. Ő a felénk forduló Isten. Karácsonykor azt ünnepeljük, hogy Isten kisgyermekként nekünk ajándékozta önmagát.

Adventben a Szentírás számos esetben idézi Izaiás próféta szavait. Az Ószövetség szavai beletorkollanak a szentséges új üzenetébe: Megváltónk megszületett. Nem kell félnünk tőle vagy elbűjnünk előle. Bűneinkkel nem kell Őt távol keresnünk, nem kell, hogy erősek legyünk előtte. Reménytelenségünkkel és gyámolatlanságunkkal szabad lett az emberré vált Isten Fiához jönnünk, aki mint gyermek feküdt a jászolban. Ebben a gyermekben Jézus Krisztus a Szentháromsággal egységben jött közénk. A názáreti Jézus két lábbal és a maga valóságában jött a világba. Életében és halálában. Nagypénteken vált nyilvánvalóvá: Isten, mint ember áll az emberek mellett és segít bennünket valós emberré válásunkban.

Várakozásunkból és karácsonyi álmainkból mi lesz? Vajon pusztán két-három napig tart? Jézus Krisztus emberré válása sem történt máról holnapra. Egy egész életen át történt. Azonban Isten szeretetének kockázata volt, irányunkban, és emberré lett annak minden magasságában és mélységében. Ő emberré lett, hogy vele igaz emberré váljunk.

Mindezeknek kedves nővéreim és fivéreim, konkrét következményei vannak. Több mint 150 évvel ezelőtt Adolf Kolping számára több ezer mesterlegény megjelenítette Isten szeretetét. Boldog Adolf Kolpingon keresztül a szóban és munkában találták meg a perspektívát és a reményt. Kolping a mesterlegények közösségeiben rakta le alapjait a krisztusi életnek. Ők pedig mint kézművesek, munkások és családapák tudták ezeket az ajándékokat továbbadni.

Adolf Kolping ezzel egy lett azon Proféták közül, akik Isten szeretetét az emberek számára láthatóvá tették. Adolf Kolping a maga korában a karácsony világosságát hozta el korának sötétségébe. Az Ő műve és üzenete ma is segít mindazoknak, akik 60 országban rászorulnak a fénytel telt életre. Ezeket problémáinkban, beszélgetéseinkben és vitáinkban ne feledjük el.

Az elközelgő karácsonyi ünnepeken kívánom mindenkinek hogy Isten támogatásából mindannyian részesüljünk A legszebb karácsonyi ajándék lenne: tegyük a szeretetet mások számára is tapasztalattá.

Ezt kívánja nektek:

Msgr. Axel Werner
A Nemzetközi Kolping Mozgalom elnöke

Hűség Kolpinghoz – mi lehetne más?

Ez történt a 29-ik katolikus leányegyleti közgyűlésen 1930 július 17-19 -én Kölnben. Az egyes felszólalások között ilyen köszöntéseket találunk: a már akkor is igen tiszteletre méltó, de réginek számító köszöntés volt, „Isten áldja a tisztes ipart” később csak Isten áldja volt a precízebb és rövidebb utcai köszöntés formája valamint „hűség Kolpinghoz”. Természetesen összejövetelek alkalmával, változatlanul a legelső ősi forma maradt használatban. Mindazonáltal, intenzív viták eredményeképpen a többség az ősi forma mellett tört lándzsát.

A Kolping tagok körében viszont a rövidebb forma honosodott meg, mint rövidebb és precízebb úgynevezett utcai köszöntés, amely később lemondhatatlanul rituálisan is az összejövetelek és rendezvények üdvözlési formája lett. Manapság egy előadás végén, vagy egy levélben is a „hűség Kolpinghoz” használatos.

Mi Adolf Kolpinghoz tartozunk. Aki a „hűség Kolpinghoz” kifejezést használja, elismeri Adolf Kolpingot. Ő a mi 19 századi szemünk fénye, aki a boldoggá avatást követően 1991. 10.27. még közelebb került hozzánk. Mi Őt mint példaképünket és szószólónkat tiszteljük. Annakidején 1858-ban egy freiburgi gyűlés alkalmával, tartós ovációval, Kolping kiállásokkal üdvözölték személyét. Mi azonban, nem akarjuk Őt az egekig magasztalni, hanem követni, és hagyatékát hasznosítani.

A hűség Kolpinghoz üdvözlés azt jelenti: hogy Adolf Kolpinghoz tartozunk. Továbbá, ha személyével kapcsolatosan kérdeznek, kellő választ tudunk adni róla. Ismerjük Őt? Ismerjük cselekvéseinek célját, és elképzeléseit? Nem kellene még intenzívebben, többet tanulni tőle, hogy karizmája jobban áthasson bennünket? Szellemi kisugárzása, mindannyiunk számára elengedhetetlen ami Kolping nevét fémjelzi. Aki „hűség Kolpinghoz” köszöntést használja, annak akarnia is kell, hogy a Kolpingi elkötelezettség őt

átjárja, Istenhite és szeretete Krisztushoz és az Ő egyházához, egy világra nyitott krisztusi magatartásban, és egy szenvedélyes emberek iránti szociális és társadalmi tevékenységben. A hűség Kolpinghoz egy tevőleges szeretetet kell hogy kiváltson. Mint ahogy Kolping idejében, ma is várnak emberek arra, hogy közösség, orientáltság, életsegítség, és nem utolsó sorban, elkötelezettség álljon mások, és egy jobb világ számára.

Mi a Kolping Szövetséghez tartozunk.

Aki „hűség Kolping”-hoz mond, nemcsak Adolf Kolpingnak mondja, hanem a Kolping Szövetségnek is. A Szövetség több mint 150 éves történetében, mint egy színes táblán látja az időbeni aktualitásokat, mint egy hátrahagyott Testamentumban. Tájékoztat Jézus Krisztus személyéről és kinyilatkoztatásairól, és emlékeztet arról, hogy fel kell ismerni az idők jeleit, és azok kihívásait. Adolf Kolping cselekedetei, úgy a múltban mint ma, normának és iránymutatónak tekinthetők. Az idők szüksége megtanítja mi a tennivalónk, hol lehet azt a legjobban megvalósítani. És amikor a dolog megköveteli, erősen, de fair módon elintézni. Ugyanakkor senkinek sem szabad, és elképzeléseinek, egy abszolút igényt támasztania.

Aki „hűség Kolpinghoz” mond, alapvetően úgy történetileg mint pedig a változásban lévő szövetség helyesli. Tudomásul veszi, ha itt és ott, nehézségek merülnek fel, és a hivatalos szövetségi valamint egyházi és társadalmi határozatokat elfogadja, még ha az nem egy tévedhetetlen intézménytől származna is. Aláveti magát, azoknak, akik nem kedvből és divatos vagy szimpátiából vezetve, hanem szakszerűen megalapozott és felelősségteljes helyes és szükséges úton, a kolpingi eszme alapján a szavakat és a tetteket időszzerűen megvalósítják. Ilyen esetben, az eredmény egy plurális szervezetben, mint a Kolping, nem mindig fog teljes elismerést találni. Ha valaki egy másik pozíciót képvisel,

ne kísérelje meg, Adolf Kolpingot, és a Szövetséget egymással ki játszani, vagy hűtlenséggel alapítónkról beszélni.

Aki „hűség Kolpinghoz” köszön, elismeri a Szövetséget, történetével és jelenével feszültségével és kontinuitásával és változásával együtt. Aki a szükséges változásokat elzárja, az a Kolping Szövetség sírásója. Aki a tradíciót nem a tengely megőrzőjeként fogja fel, hanem inkább mint a parázs továbbvitelét tekinti szükségesnek, a hagyományokat elhagyja, és egy forró jövőn munkálkodik. „Hűség Kolpinghoz” egy kifejezés az Ő keresztényi hitének.

Mi egymás mellett állunk,

Aki „Hűség Kolpinghoz” köszöntést használ, tudja hogy egy közösséghez tartozik, és több akar lenni egy x közösségnél. Nem véletlenül beszélünk a Kolping Szövetségről, mint egy szervezetről melynek nevéből kitűnik családias karaktere. A tagság örömmel vesz arról tudomást ha őket testvérek nevezik. Az Ő feladatuk és fáradásuk, úgy értelmezhető, mint amikor testvérek egymásért kiállnak és cselekednek. Ők emberi közelségből, és bizalommal, tekintik a másik érdeklődését és részvétét úgy a jóban mint rosszban, mint pedig gondban és szolidaritásban, egymásért. És ugyanakkor nem kívánnak egy klikket alkotni, és egy zárt társasággá alakulni.

„Hűség Kolpinghoz” azt jelenti, mi egymás mellett állunk, és ezért a Kolping Család a látható bizonylat. A „Kolping” itt játszódik le. A tagság mutatja és bizonyítja a személyes együttlétet és tennivalókat, úgy a jó mint pedig rossz időkben, és itt válik a hűség elsődlegessé. Itt érvényes teljes joggal az igazság: ti Kolpingosok vagytok a megbízhatóság! Egy nagyobb elismerést aligha lehetne adni. Ehhez mondom örömmel ezt a köszöntést, Hűség Kolpinghoz!

MSGR. ALOIS SCHRÖDER
BUNDESPRÄSES

VAN REMÉNY

*„Magyarország, Nagyasszonya!
A mi sorsunk, bús- mostoba.
Sötét az ég, a kín éget,
Ne hagyd a Te magyar néped!”*

A szentkúti csillaga énekkönyvben olvasható fenti sorok ma sem vesztek aktualitásukból. A médiáink butító törekvései, a „nagyjaink” hazugságainak ára sok embert taszít a megalázó létszint küszöbére. Ám a hit csodákra képes, amit a Magyarok Nagyasszonya búcsún is megtapasztalhatunk. Az emberek egy-egy alkalommal össze tudnak jönni nemzeti kegyhelyeinken, hogy együtt imádkozzanak családjaikért, egyházunkért és nemzetünk felemelkedéséért. Október 7-én sem volt ez másképp. Már a buszokon elmondott rózsafüzérek, a felzengő énekek a búcsúra hangolódás jegyében a fenti célokat szolgálták.

Buszaink (3 busz), együtt haladva érkeztek meg a kegyhelyre. Öröm volt látni, hogy a közel ilyen létszámban autókkal érkezők csatlakozását az ott összeálló keresztaljához, hogy zászlóink alatt is közösséget alkotva, körmenetben ér-

kezzen a különböző kis közösségekből szerveződő nagyobb közösség a Szűzanya köszöntésére, ami a bennünket fogadó ferences agyát is meglepett.

Nem kívánok jegyzőkönyvet közzé tenni a szentkúti búcsúról, de a búcsún való részvétel megosztásaként néhány gondolatot megosztanék kedves olvasóinkkal. Már a fogadó gondolat is nagyszerű volt. A többszöri „bérmálkozás” büszkén valló „jótevőnk” állítása, miszerint Mária levette kezét Magyarországról, másokat megtévesztő kijelentés. Ahol a szombati gyalogos zarándoklat és püspöki mise ellenére is (szerencsésebb lett velük is együtt ünnepelni), ilyen sokan fordulnak Égi Édesanyánkhöz, ott Mária is ott van és közben jár Szent Fiánál a benne bízókért. Ugye ez nem jelent kézlevételt?

Nem tudtuk ki lesz a nagymise főcelebránsa. Többen ki is jelentették, hogy ők nem a pap személye végett, hanem azért akit ő képvisel jöttek el e szent helyre. Máris meglepetés ért bennünket, hisz Majnek Antal, kárpátalji ferences püspök atya tanítása által gazdagodhattunk lelkiükben. Már maga

a jelenléte arra hívta fel a figyelmet, hogy magyarok a határainkon kívül is élnek. Nekik is Nagyasszonyuk és égi Édesanyjuk Mária. Bármilyen nehéz is az ő sorsuk, feletük is ott van keze, nekünk pedig nem szabad meglepednünk Trianon ellenére is testvéri mivoltunkról.

A püspök atya tanításából is néhány gondolat. Általában a szentmiséken jóval több az asszony, mint a férfi. Sokat gondolkodott ezen a tényen míg az alábbi felfedezésre jutott. Ugye mindannyian olvassuk a Szentírást? Akkor nagyon jól látható az, hogy az isteni kérésre az NEM és az IGEN választ is asszonyi szájából hallhatjuk. Éva által kimondott nem következménye az eredeti bűn, míg Mária igenje megváltásunkat hozta. Nem véletlen hát az asszonyi fölény. De mi, férfiak is törekedjünk nagyobb jelenlétre, hisz mindkét három betűs szó bennünket is érint.

A körmenet most is csodás érzés volt. Már- már visszaért az élen haladó kereszt, amikor a menetet zárók elhagyták az őszi díszben pompázó szabadtéri szentmise színhelyét. És mindenki énekelve, imádkozva végig ment az úton, amit az összetartozás jeleként is felfoghatunk. Külön megtiszteltetés is érte közösségünket, hisz három testvérünk (BI, ZG, BS) vihetette a Kegypé másolatát és gyertyával hadhatott az Oltáriszentséget vivő püspök atya mellett.

A mise után sem rohantak haza az emberek. Sokak által megvárt litánia után közös búcsúzás a Szűzanyától (búcsú ima a cikken kívül olvasható), visszaút körmenettel a parkolóba. A konvojban történő hazaérkezést a szentségimádás végett nyitva lévő plébánia templomunk meglátogatása követte. Az ott elhangzott ima, a jövőbeni megismétlés igényével, zárszóként tett pontot zarándoklatunkra

Mátraverebély-Szentkút,
2007. október 6.

MOLNÁR JÁNOS
ÉRSEKVADKERT

EGYÜTTES SZENT ERZSÉBET ZARÁNDOKUTAK KOLPING CSALÁDOK TESTVÉRI EGYÜTTMŰKÖDÉSÉVEL

Felejthetetlen szépségű két zarándokúton vehettünk részt Szent Erzsébet nyomdokait követve, a budapesti Bakáts téri Kolping Család és a Szentendrei Kolping Család szervezésében. A teljes életút bejárása egyetlen zarándoklat keretébe nehezen fért volna bele az ellentétes útirányok és a nagy távolságok miatt, ezért azt két részletben valósítottuk meg. Az első szakasz Szent Erzsébet születésének helyére, Sárospatakra vitte a

zarándokokat, mely utat a Bakáts téri Kolping Család szervezte nagy gondnal és hozzáértéssel, s amelyen, meghívott vendégként, a Szentendrei Kolping Család több tagja is részt vett. A második szakasz útvonala, a Szentendrei Kolping Család szervezésében, Németország felé vezetett, és természetesen, azon a Bakáts téri Kolping testvérek voltak a meghívott és szívesen látott vendégek.

Mindkét út bővelkedett látni-

lókban és programokban, melyek kincset érő lelki és szellemi javakkal gazdagítottak bennünket. A két Kolping Család tagjai egymás társaságában láthatóan igen jól érezték magukat.

Úgy gondoljuk, közös zarándokutjaink gyönyörű példái voltak a Kolping családok testvéri együttműködésének.

*Dr. Makay László
a Szentendrei*

Kolping Család elnöke

Együtt zarándokoltunk Szent Erzsébet nyomán

2007. július 14-15.

ASzentendrei Kolping Család és a Ferencvárosi (Bakáts téri) Kolping Család nem először fogott össze, hogy a testvéri összetartozás jegyében közösen szervezzen és rendezzen programot. Szent Erzsébet születési jubileuma adta a július 14-15 között tartott zarándokút témáját és programját. A kisebb testvér ferencvárosiak a már több mint egyéves együttműködés keretében és a Krisztushoz való közös tartozás jegyében vállalta, hogy a nagyobb testvér Szentendreiekkel közös utat hirdessen meg Szent Erzsébet nyomában. Július 14-én az autóbuszunk első állomása Kassa volt. A gyönyörű magyar város ékköve a Szent Erzsébetről elnevezett katedrális. A templomot IV. Márton pápa 1283-ban el-

ső alkalommal nevezte Szent Erzsébet templomának, amelyhez Szent Erzsébet hagyománya szerint kórház is tartozott. A többször átépített dóm egyik kincse a XV. században készült szárnyas oltár. Az altemplomban temették el a Nagyságos Fejedelmet II. Rákóczi Ferencet 1906-ban. A kriptát felújítás miatt nem lehetett megtekinteni. Annál nagyobb élmény volt a nagyon szép belvárosi séta után a Rodos tó ház, amely a Fejedelem eredeti házának pontos mása és amelyben az 1906-os temetés híradó felvétele volt látható. Kassán jó volt katolikusnak és magyarnak lenni. Az út következő állomása Ferencváros testvérvárosa Királyhelmece lett, ahol a város polgármestere megmutatta a kis, főleg magyarok lakta város ma-

gyar vonatkozású emlékeit. Az újabb állomásunkon, Borsiban Rákóczi szülőhelyét tekintettük meg. Megannyi magyar emlék! Visszatérve magyar földre foglaltuk el szállásunkat Sárospatakon. A másnap fő programja a város megtekintése volt, ahol – megbízható történelmi kutató-

Borsikavár

sok szerint – Szent Erzsébet 1207-ben született. Első helyszín a vártemplom: I. Endre király idejében a királyi udvartartás részére építették fel az első templomot, amelyet további átépítések követtek. A jelenlegi még XV. századból származik. Ezek az emlékek is arra utalnak, hogy Sárospatak az Árpádok jelentős városa volt. 1526 után építették fel a

Sárospataki vár

várat, amely ma is ép, látogatható állapotban van. A városi rangot a kultúra és az oktatás tartotta és tartja fenn a mai napig. Az iskola már a középkorban is meghatározója volt Sárospatak szerepének. A reformáció korában a református kollégium tett szert a magyar művelődésben betöltött rangjára. Az út természetesen elvezetett a Kollégiumba is, ahol megtekintettük a múzeumon kívül a nagy hírű könyvtárat is. A városban elköltött ebéd után az út Sátoraljaúj-

helyre vezetett. A város fontos szerepet töltött be a tokaji borvidék kereskedelmi központjaként. A XIII. században már város és a pálos rend egyik kolostorának helyszíne. A rendek feloszlása következtében elvették a rendtől és később a piaristák kezelésébe került. A gyönyörű barokk templom különleges akusztikájáról is ismert. A templomban hallgatott szentmisével zárult a zarándokút. Ezen a résztvevő ferencvárosi fiatalok maguktól jelentkezve mi-

nistráltak. A szentendreiek egyik résztvevője Bacsá Imre egy szép versben, „Utazik a Kolping Család” címmel foglalta össze a zarándokút élményeit. Az ő útközbeleni versmondásai is emlékeztetést tettek hazánk egyik legszebb részén a Zemplémben tartott zarándokutunkat.

LÁSZLÓ GYÖRGY
A FERENCVÁROSI
KOLPING CSALÁD ELNÖKE

Kolping zarándoklat Szent Erzsébet nyomában

2007. szeptember 24–29.

ASzentendrei Kolping Család Egyesület évek óta szervez zarándoklatokat. Idén Árpád-házi Szent Erzsébet nyomában jártunk.

Utunk első állomása Passau volt, ahol három folyó, az Inn a Duna és az Ilz találkoznak. A Niedernburg kolostorban az első magyar királyné sírjánál imádkoztunk hazánkért. Gizella férje halála után belépett a passzai benedek

rendbe és 1065-ben bekövetkezett haláláig mint apátnő tevékenykedett. Kicsit fájó szívvel búcsúztunk a festői várostól és a gyönyörű tájtól, hogy időben megérkezhessünk szálláshelyünkre Regensburgba. Nagy eső és viharos szél fogadott.

Utunk első állomása Passau volt, ahol három folyó, az Inn a Duna és az Ilz találkoznak. A Niedernburg kolostorban az első magyar királyné sírjánál imádkoztunk hazánkért. Gizella férje halála után belépett a passzai benedek

rendbe és 1065-ben bekövetkezett haláláig mint apátnő tevékenykedett. Kicsit fájó szívvel búcsúztunk a festői várostól és a gyönyörű tájtól, hogy időben megérkezhessünk szálláshelyünkre Regensburgba. Nagy eső és viharos szél fogadott.

Megható volt azok között falak között lépkedni, azokat a szobákat végigjárni, ahol Szent Erzsébet négy éves kora óta élt. A németek – akik saját szentjüknek tekintik Erzsébetet – igen nagy figyelmet fordítottak születésének 800 éves évfordulójára. A kiállításon megtekintettük személyes tárgyait, öltözékét, imakönyveit.

helyre vezetett. A város fontos szerepet töltött be a tokaji borvidék kereskedelmi központjaként. A XIII. században már város és a pálos rend egyik kolostorának helyszíne. A rendek feloszlása következtében elvették a rendtől és később a piaristák kezelésébe került. A gyönyörű barokk templom különleges akusztikájáról is ismert. A templomban hallgatott szentmisével zárult a zarándokút. Ezen a résztvevő ferencvárosi fiatalok maguktól jelentkezve mi-

helyre vezetett. A város fontos szerepet töltött be a tokaji borvidék kereskedelmi központjaként. A XIII. században már város és a pálos rend egyik kolostorának helyszíne. A rendek feloszlása következtében elvették a rendtől és később a piaristák kezelésébe került. A gyönyörű barokk templom különleges akusztikájáról is ismert. A templomban hallgatott szentmisével zárult a zarándokút. Ezen a résztvevő ferencvárosi fiatalok maguktól jelentkezve mi-

helyre vezetett. A város fontos szerepet töltött be a tokaji borvidék kereskedelmi központjaként. A XIII. században már város és a pálos rend egyik kolostorának helyszíne. A rendek feloszlása következtében elvették a rendtől és később a piaristák kezelésébe került. A gyönyörű barokk templom különleges akusztikájáról is ismert. A templomban hallgatott szentmisével zárult a zarándokút. Ezen a résztvevő ferencvárosi fiatalok maguktól jelentkezve mi-

helyre vezetett. A város fontos szerepet töltött be a tokaji borvidék kereskedelmi központjaként. A XIII. században már város és a pálos rend egyik kolostorának helyszíne. A rendek feloszlása következtében elvették a rendtől és később a piaristák kezelésébe került. A gyönyörű barokk templom különleges akusztikájáról is ismert. A templomban hallgatott szentmisével zárult a zarándokút. Ezen a résztvevő ferencvárosi fiatalok maguktól jelentkezve mi-

helyre vezetett. A város fontos szerepet töltött be a tokaji borvidék kereskedelmi központjaként. A XIII. században már város és a pálos rend egyik kolostorának helyszíne. A rendek feloszlása következtében elvették a rendtől és később a piaristák kezelésébe került. A gyönyörű barokk templom különleges akusztikájáról is ismert. A templomban hallgatott szentmisével zárult a zarándokút. Ezen a résztvevő ferencvárosi fiatalok maguktól jelentkezve mi-

helyre vezetett. A város fontos szerepet töltött be a tokaji borvidék kereskedelmi központjaként. A XIII. században már város és a pálos rend egyik kolostorának helyszíne. A rendek feloszlása következtében elvették a rendtől és később a piaristák kezelésébe került. A gyönyörű barokk templom különleges akusztikájáról is ismert. A templomban hallgatott szentmisével zárult a zarándokút. Ezen a résztvevő ferencvárosi fiatalok maguktól jelentkezve mi-

helyre vezetett. A város fontos szerepet töltött be a tokaji borvidék kereskedelmi központjaként. A XIII. században már város és a pálos rend egyik kolostorának helyszíne. A rendek feloszlása következtében elvették a rendtől és később a piaristák kezelésébe került. A gyönyörű barokk templom különleges akusztikájáról is ismert. A templomban hallgatott szentmisével zárult a zarándokút. Ezen a résztvevő ferencvárosi fiatalok maguktól jelentkezve mi-

helyre vezetett. A város fontos szerepet töltött be a tokaji borvidék kereskedelmi központjaként. A XIII. században már város és a pálos rend egyik kolostorának helyszíne. A rendek feloszlása következtében elvették a rendtől és később a piaristák kezelésébe került. A gyönyörű barokk templom különleges akusztikájáról is ismert. A templomban hallgatott szentmisével zárult a zarándokút. Ezen a résztvevő ferencvárosi fiatalok maguktól jelentkezve mi-

DR. BERTÓK PÉTERNÉ
A SZENTENDREI
KOLPING CSALÁD TITKÁRA

„Most a magyar nyelvű közösséghez fordulok, amely oly nagy számban él e területeken, és integráns részét képezi ennek az egyházmegyének. Kedves testvéreim, legyetek büszkéek hagyományaitokra és hűségesek atyáitok tanításához. Őrizzétek meg szilárdan a hitet és legyen élő reményetek. Az erőt a Krisztushoz és egyházához való ragaszkodásból merítsétek. Jelenlétetek gazdagodás a szlovák föld számára. Tudom, hogy ennek a helyi egyháznak a főpásztorai jóindulattal fogadják lelki igényeitek kifejezéseit, egyben állhatatosan őrzik az egyházi egységet, amely az egész szlovák társadalom emberi és lelki növekedésének záloga.” (II. János Pál pápa, Rozsnyó, 2003. szeptember).

Valószínűleg sokan a kedves olvasók között fognak analógiát találni a tavalyi délvidéki cím és a jelenlegi között. Amíg a korábbi a déli harangszóra utalt, addig a mostani egy jajkiáltás, mert az atyákkal és helybéli emberekkel történt beszélgetés arra enged következtetni, hogy nagyon nagy veszélyben van az ottani magyarság. Mint a Budaörsi Kolping Család Egyesület korábbi útjai, ez is támogatást jelent, lélekben és anyagiakban egyaránt. A lelki támogatás fordítva is nagyon érvényes.

Kora reggeli indulásunknak köszönhetően igen hamar lépjük át a határt, s többszöri „napórás” találkozásunk egyértelművé teszi, hogy a biológiai óránk maradt a régi.

Csontváry Kosztka Tivadar 1902-ben festette a „Selmebánya látképe” című művét, itt tanult Petőfi Sándor, s Mikszáth számos írása a városhoz és környékéhez kapcsolódik. Első állomáshelyünk ódon épületei között sétálva lelünk rá az Óvárban

FELVIDÉKI (FEL)KIÁLTÁS

kialakított pipamúzeumra. I. Anjou Lajos, magyar király gótikus vadászkastélynak épített monumentális épületében, Zólyom várában koszorúzzuk meg a város szülöttjének, Balassi Bálint tiszteletére elhelyezett emléktáblát. Első napi, zsúfolt programunk

következő helyszíne a zólyomi-medence garami kanyarában, a Körmöci-hegység, Nagy-Tátra és Alacsony-Tátra lábánál fekvő Besztercebánya. Az evangélikus templom mellett áll a Mátyás-ház, 1479-ben épült királyi szállás. Gömör és Kis-Hont vármegye, Rozsnyó, a Felvidék legnagyobb négyzet alakú középkori terének megtekintése után érkezünk meg szálláshelyünkre, Várhosszúrétre, ahol nagy szeretettel várnak bennünket. Mindjárt megérkezésünk után Lukács Marika a helybeliekkel történt beszélgetés után tudunkra adja a közvetlen közelben lévő „Máriácska” kegyhelyet és Buzgó forrást, amely szembetegségek ápolására is ajánlott. A fenyőfák, mint egy templom természetes oszlopai rendkívüli összehatást váltanak ki.

A kegyhely, a napi program utáni tizedünk helyszíne szembenéz a Krasznahorka várral. Csodálatos. Másnapi első állomáshelyünk, Betlér az Andrássy család reprezentatív vadászati székhelye, majd a közelben lévő dobsinai jégbarlangot, felvidéki Érchegységhez tartozó különleges látványosságot tekintettük meg.

Poprádon áthaladva, érkezünk Késmárkra, ahol a Vörös templomban koszorúzzuk meg a Thököly síremlékét, majd megcsodáltjuk Felvidék egyik legszebb evangélikus fatemplomát. Csütörtök-helyen, a késő délutáni órákban,

a lovagkirályunkról elnevezett Szent László templomot nézzük meg sajnos csak kívülről, mert a káplán arra való hivatkozással, hogy a templom nincsen nyitva, nem volt hajlandó beengedni bennünket. A Szent Jakab székesegyház (következő nap Szent Jakab ünnepe), a Thurzó háza, a Városháza és a Szégyenketrec látványa teszi emlékezetessé számunkra Lőcse városát. Reggeli indulásaink mindig egy rövid „magvas” elmélkedéssel kezdődnek, így volt ez a programunkban, „túranap”-nak elnevezett napon is.

Irány Ótátrafüred, ahol a fiatalok és régebb óta fiatalok kipróbálhatják akaraterejükét, A fiatalok lelkes öttagú csapata a 2093 m-s csúcsot megmászva tesz tanúbizonyosságot erről.

Kirándulásunk negyedik napja is nagyon ígéretesnek bizonyul: koszorúzás Kassán, a Rákóczy kriptánál, a Szent Erzsébet Székesegyházban, a rodostói ház és a Mátyás király tiszteletére emelt ún. Jakab palota és a jászói cseppkőbarlang hűse után a premontrei apátságban, Bartal Tamás apát úr által tart szentmisét. Az azt követő tájékoztató-bemutató teszi emlékezetessé ezt a napot is számunkra. Este, pedig a már napokkal ezelőtt bejelentett röplabda meccsre kerül sor, amelyen mindenki jól érzi magát. A szintén Rákóczi-házzal nevezetes Eperjes evangélikus líceumának falán elhelyezett Caraffa vérengzésre emlékeztető tábla is a hűséget és a helyhez ragaszkodást szimbolizálja. A bárdfai Szent Egyed templom csodálatos oltárképei és a templom közvetlen környezete méltón viseli a világöröksége titulust. A nagyságos fejedelem hűséges katonái-

nak, a ruszinoknak az emlékét őrzi a bárdfafürdői skanzen is.

Szállásunk a krasznahorkai vár közvetlen közelében volt, s csillagtúránkról történő visszatéréskor mindig kimagaslott impozáns mérete. Nem véletlenül maradt megtekintése kirándulásunk utolsó napjára, amelynek kriptájában Andrássy Dénes és neje Franciska szarkofágja található. A vár udvarán, a fal mellett látható a régi Lánchíd egyik méretes láncszeme, ugyanis 1846-ban egy közeli vasgyárban készültek ezek a hídalkatrészek. A kuruc időkben egy darabig Rákóczi Ferenc is itt lakott. A már említett irodalmi vonatkozásokon kívül a huszadik század elején született „Krasznahorka büszke vára” c. dal is ismertté tette a helység nevét. (Ez a dal Rákóczi hamvainak 1906-ban történt hazahozatala alkalmából született.)

Kirándulásunk utolsó napja is, a fenn említett vár megtekintése mellett is gazdag: Rimaszombaton Tompa Mihály és Blaha Lujza szobrának megkoszorúzása után a füleki várat „vettük” be. Utunk hálaadó szentmiséjét, Rappon tartjuk, amelyen Mics Imre atya celebrál. Az alsósztrégovai Madách szobor és a Szklabonyán született Mikszáth emlékszóbor megkoszorúzása után búcsút veszünk Felvidék keleti részétől, abban a reményben, hogy jövőre egy újabb magyarok által lakott terület, a Nyugat-Felvidék lenne kirándulásunk célpontja.

Budaörs, 2007. július-augusztus

NOVÁK GYÖRGY

HITELES EMBEREKRE VAN SZÜKSÉG

Az elmúlt ötven esztendőben az emberek számítóbbak lettek, csak az érdeklő őket, amiből hasznuk származik. Így vannak Istennel és az egyházzal is: ha nem az ő szekerüket tolja, nem foglalkoznak vele. A családtagoknak nincs idejük egymásra, és hogy a nemzet sorsa miként alakul, az nem sok embert nyugtalanít – mondja Bolberitz Pál, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának filozófia professzora.

Tudósok és nagy gondolkodók egybehangzó véleménye, hogy a XX. század a sátán korszaka volt. Azóta túl vagyunk az ezredfordulón, és ki tudja, hogy változott-e valami...

A jó és a rossz harca végigvonul a történelmen. Szent Pál apostol így fogalmaz: Krisztus követőinek sorsközösséget kell vállalniuk az Isten fiával. Persze, az emberek jobban szeretnének inkább itt a földön nagyon jól élni. Még a hívők közül is sokan úgy gondolják, hogy evilági tartózkodásunk is lehet olyan kellemes, mint a mennyországi, hiszen a fogyasztói társadalom legfőbb tanítása, hogy nincs más dolgunk, mint élvezni az élet gyönyöreit. Akármilyen meggyőző érveket is hallunk a boldogabb jövőről, tudomásul kell venni, a földi lét során elkerülhetetlen, hogy az ember szenvedjen. Aki azt mondja, hogy jön majd egy szép, új világ, ahol minden másképp lesz, az hazudik. Van, aki egyszerre kapja meg a fájdalmat, van, aki részletekben, téved, aki azt gondolja, ő lesz az első kivétel. Kereszt nélkül nincs üdvösség. Megpróbáltatások híján az életnek nem is volna értelme.

Ezek szerint el kell fogadnunk a megváltoztathatatlant?

A keresztény egyház nem azt hirdeti, hogy nyugodjunk bele a szenvedésbe. A Bibliából tudjuk, hogy a győtrelem a bűn büntetése.

Ez ellen harcolnunk kell. A hit nagy próbatétele, hogy elhisszük-e, amit pillanatnyilag kálváriának érzünk, később hasznunkra válik. A boldogság és a szenvedés kérdése az emberiség egyik alapproblémája. Természetesen boldogság a siker, a pénz, de egyik sem lehet a legfőbb cél.

A háborúk, diktatúrák, önkényuralmi rendszerek megpróbáltatásai után, most a pénzimádat, a fogyasztói magatartás kerítette hatalmába az emberi lelket. Miként kell a keresztényeknek a kor időszerű kihívásaira válaszolni?

Hiteles emberekre van szükség, olyanokra, akik meg is élik, amit hirdetnek. Manapság többek között azt kell megértetni az emberekkel, hogy nem a pénz körül forog a világ. Egy misszionáriusként tizenöt éve Magyarországon élő külföldi katolikus pap mondta, hogy a magyar emberek számítóok lettek. Csak az a fontos, hogy érvényesüljenek, jól éljenek, utánuk az özönvíz. Az, hogy a családjukkal, nemzetükkel mi történik, huszadrangú kérdés. Sokan azért nem akarnak utódot, mert nem tudnák kacsalábon forgó palotában felnevelni. Mi ez, ha nem életellenes magatartás? Ezek az emberek nem tudják, hogy a gyerek nem akkor boldog, ha kastélyban lakik, hanem ha a szülei szeretik egymást és őt. Sok mindent túlélte már ez a nemzet, de most komolyan aggódom a magyarság jövője miatt.

A rendszerváltás előtti negyven-ötven év következménye a mai elszomorító állapot?

A kommunizmusban a legrosszabb az, ami utána következik – mondta Márai Sándor. Rákényszerítették az ország lakosságát, hogy feledkezzen meg ősei vallásáról, a nemzeti érzésről, polgári, paraszti hagyományairól. Az agymosás olyan jól sikerült, hogy ma már, mivel a múltunkat nem ismerjük,

a jövőnk sem fontos. Olvasni nem olvasunk, így aztán szép lassan leszokunk – a fiatalabbak meg sem tanulják – az önálló gondolkodásról, a véleményalkotásról. Akinek nincs saját meggyőződése, az kritika nélkül elfogadja, amit a televízióban lát, rádióban hall, újságban olvas. Ez a legkönnyebben fogyasztható szellemi táplálék, hiszen előre megrágták, nem kell gondolkodni rajta. A média urainak pedig a saját anyagi gyarapodásukon, hírnevükön kívül – tisztelet a kivételnek – semmi nem számít. Így lesz egyre népesebb a befolyásolható tömegek tábora.

Mit lehet tenni ebben az elkésztető helyzetben?

Elsősorban a családokat kellene segíteni, hiszen a rosszul értelmezett szabadságesszme miatt szétzilálódnak a legszorosabb rokoni kapcsolatok is. Ha a társadalom atomjaira esik szét, akkor a menynység jó eséllyel győz a minőség fölött. A saját önző világába bezárkózott embert sokkal könnyebb legyőzni, mint az összetartó közösséget. A nagyhatalmak gazdasági érdeke, hogy mindenki úgy ugárljon, ahogy a pénz urainak az érdeke diktálja... Az egyház ebben a

helyzetben sem tehet mást, mint eddig: igyekszünk az örök igazságok tükrében válaszolni az ember időszerű problémáira, és hirdetni az evangéliumot, akkor is, ha közönyösség fogadja a szavunk. Szerencsére tudjuk, hogy a jóra törekvőt Isten kegyelme segíti.

A XXI. században, a korlátlan technikai lehetőségek időszakában milyen közvetítőkön keresztül tudja az egyház hatékonyan megszólítani a híveit?

Ahol eddig is: templomokban, iskolákban, egyesületekben. Ezen kívül természetesen az újságok, a rádió, a televízió és a világháló segítségével. A média is jó eszköz, de azért a személyes hatás pótolhatatlan.

Sokat vitatott kérdés, érdeeme, kell-e az egyháznak közéleti kérdésekben véleményt nyilvánítania?

A politika jogszabályok szerint működik, a jogrendnek pedig az erkölcs az alapja. Persze, sokak szerint az erkölcs kizárólag közmegegyezésen alapul. A valóságban az erkölcs létjogosultságát, kötelező erejét a vallás alapozza meg. Az erkölcsi tartást csak akkor érezzük kötelezőnek a magánélet-

ben is, ha Isten és az egyház tekintélye áll mögötte. A politika és a vallás tehát összefügg. És amennyiben a hatalom az erkölcsi rendbe ütköző tanokat próbál rákényszeríteni a társadalomra, az egyháznak kutya kötelessége felemelni a szavát.

Ön, mint közismert egyházi tekintély mit tehet az országért?

Azt, amit eddig, végzem a dolgom. Ha mindenki csak azzal foglalkozna, ami a kötelessége, jóval előbbre tartanánk.

LÁZÁR FRUZZINA

„Egyedül Krisztust követve érdemes élni!”

Jávor Pál végrendeletéből

1959. szeptember 9-én, Jávor Pál színművész rekviemjén lelkiatyja, az elköltözött megbízásából és kérésére felolvasta végrendeletét:

„Nagyon kérem, hogy balálom után a szószékről hirdesse művésztársaimnak, volt kedves közönségemnek és minden magyar testvéremnek, hogy egyedül Krisztust követve érdemes élni!

Ez az egyedüli igaz érték itt, ami odaát, az örökkévalóságban, Isten színe előtt is az marad! Mert van örökkévalóság! Van öröklét! Van lélek!”

Hosszas betegsége alatt (rákos volt) gyakran látogattam. Ilyenkor beszélgetve így nyilatkozott:

„Kérem, beszéljen sokat Jézusról! Szeretném pótolni mindazt, amit elmulasztottam.”

Mikor elvittem neki a Szentírást, ezeket mondta:

„Nem tudok betelni velem, az Evangélium Krisztusával! Meggyőződésemmel, hogy a Krisztus szerinti élet mentheti meg ezt az eltévedt világot! Súlyos betegségem alatt minden szenvedést készség-

gel vállalok saját vétkeimért, eltévedéseimért és minden magyar testvérem istentagadásáért! Ó, Evangélium irgalmas szívével Krisztusa, mentsd meg a Tőled elszakadt, megtévedt emberiséget!”

15 éves a Mezőkövesdi Kolping Család

Immár 15 éve, minden Szívűcsún és Szent László-napi búcsún, a körmenetben feltűnik egy eléggé szokatlan, fekete-narancs színű zászló, a Kolping mozgalom jelképe. Aztán a nemzeti ünnepeken, a koszorúzóknál elhangzik a Kolping Család neve. Többen láthatják a László Károly út 3. szám alatti házon a Kolping táblát. Esetleg hallanak valamit a Kolping Család által szervezett megmozdulásokról. Ilyenkor kérdezgetni kezdik az emberek, hogy mi az a Kolping, mit csinál, kik tartoznak hozzá? Mi pedig röviden válaszolunk.

Mit is jelent valójában a Kolping szó? Ez egy név, Adolf Kolping családneve. Annak a célja lett papnak a neve, aki 1835-ben elvezette a német katolikus legényegyletet Németországba. Itt azok a vándorlegények is otthonra találtak, akik mesterségüket, szakmájukat más országban is tanulni akarták. Később számos országban alakultak a katolikus legény- és leányegyletek, így Magyarországon is. Mezőkövesden is volt katolikus iparos legényegylet, működött a Napsugár nevű leánykör és volt a földműves legényeknek is egylete. Ezek múltjáról néhai Benkóczy György tanár úr végzett kutatásokat és tanulmányt írt, amely a 40 éves Matyó Föld 1998-99 évkönyvében jelent meg. Mint tudjuk, az egyleteket betiltották, de ez már igen régi történet. Amíg aztán, a 90-es évek elején újraéledt a mozgalom. Adolf Kolpingot 1991-ben boldoggá avatták. Sorra alakultak a Kolping Családok Magyarországon és más országokban is.

Mezőkövesden 1992. május 8-án alakult meg a Szent József Kolping Család Egyesület. Olyan emberek a tagjai, akik szeretnek közösségben tevékenykedni. A mindennapi életben, a család, a

munkahely, a társadalom, az egyház területén feladatokat vállalnak és munkájukat becsületesen, példamutatóan végzik. Ez nem sok, de nem is kevés.

Magyarországon már több, mint 100 Kolping Család létezik. Négy körzetben, a Magyar Kolping Szövetség keretében működnek. Tagja vagyunk a Nemzetközi Kolping Szövetségnek, amely az idén, éppen Magyarországon, Alsópáhokon tartotta világtalálkozóját. A Magyar Kolping Szövetség az utóbbi években számos intézmény működtetését vette át. Óvodákat, iskolákat, szakmunkásképzőket, öregotthonokat, üdülőket tart fenn. Támogató és jogsegélyszolgálat áll a tagság rendelkezésére. Vannak országos és körzeti rendezvények, ahol a Kolping Családok is részt vehetnek.

A Mezőkövesdi Kolping Családban sok szép élményben volt részünk az elmúlt 15 évben. Voltak sikeres próbálkozásaink is. Vannak terveink, elképzeléseink a jövőre vonatkozóan. Legfőbb vá-

gyunk, hogy még több közös megmozdulással legyünk jelen városunk, egyházunk életében. Arra törekszünk, hogy vonzóvá tegyük mások számára is a közösségi életet. A Kolping Családunk ajtaja nyitva van mindenki előtt. Szeretettel várjuk közénk a kicsiket, nagyokat, fiatalokat, időseket.

A fiatalok számára eddig is voltak előadások, vetélkedők. A kegyeleti kultúrában tevékenykedő gyerekeket rendszeresen támogatjuk.

Az eltelt 15 év alatt sokan megfordultak a Kolping Családban. Vannak akik itt maradtak, vannak akik kimaradtak és sajnós vannak, akik már örökre eltávoztak közülünk. Tesszük a dolgunkat és reméljük, hogy lesz majd egy fiatalabb nemzedék, aki átveszi tőlünk a stafétabotot.

Adolf Kolping egyik aranyszabálya szerint: „Az egylet olyan, mint a család. A család minden tagjának kötelessége a család becsületét megőrizni és annak jólétét előmozdítani.”

Ez hát egy kicsit bővebben a Kolping mozgalom. Most ünnepelelünk. Ünnepeleljük a múltat és a jövőben bizakodunk!

„Isten áldja a tisztas ipart!”

CSOMÓS JÓZSEFNÉ

Tizenöt éves a mezőkövesdi Kolping család

A KELETI KÖRZET HÍREI

KOLPING

A keleti körzet Kolping családjai több, mint 15 éve dolgoznak együtt és szervezik programjait közösen. Ebben a félévben mutatkozott meg a közös múlt megtartó ereje, hiszen a legtöbb eseményt a Kolping családok saját erejükből, áldozatvállalással szervezték. Az elkötelezettség és a találkozás öröme, az ünneplés hozott össze bennünket nagyon sok alkalommal.

Egerben augusztus 20-án dr. Ternyák Csaba, a főegyházmegye új főpásztora celebrált szentmisét az egri várban, amelyen ez alkalommal is, – mint minden évben – a Kolping család látható jelével, a zászlóval részt vett. Az ünneplés mellett kiváló alkalom arra is, hogy felhívják a város lakosainak figyelmét az egyesületre, az egyesület tevékenységére.

Szeptember 4-én ünnepelte az Egri Kolping Család a legényegylet alapításának 147. évfordulóját. Az alapító, Lovag Tóth István síremlékét, – amelyen az emléktáblát 2003-ban helyezték el – Gonda Imre prézes atya vezetésével megkoszorúzták. Szép szokás, hogy felkutatva a múlt emlékeit az eredetet 1860-ig vezetik vissza, mert a Kolping család újjáalakítása a Katolikus Legényegylet működéséhez és hagyományaihoz kapcsolódik.

Szeptember 22-én a keleti körzet vezetősége Egerben tartotta ülését, amelyre meghívtuk az elnököket és prézeseket is. Gonda Imre egri prézes atya köszöntötte a megjelenteket, majd Juhász Imre körzeti prézes atya adott tájékoztatást az országos ügyekről, a nehézségekről és a megoldások lehető-

ségeiről. Erősen elhatároztuk, hogy a mozgalmi munkát a körzetben tovább folytatjuk, hiszen a működés elsősorban rajtunk múlik. A vezetőségi ülésen a vezetőségi tagokon kívül Szegedtől Gyöngyösön kilenc Kolping család küldöttei vettek részt

Szeptember 29-én ünnepelte a Mezőkövesdi Kolping Család alapításának 15. évfordulóját. Varga Pál elnök úr mindig nagy izgalommal és körültekintéssel szervezi meg az ünnepet. Meghívta a sokak által ismert Tállai András polgármester urat, országgyűlési képviselőt és a helyi KDNP elnökét, akik a meghívást elfogadták és jelen voltak. A szentmisét Jáger Károly prézes atya mutatta be, majd a Kolping házban folytatódott a megemlékezés. A Kolping zászlóra a körzet Kolping családjai emlékszalagot kötöttek. A korábbi és jelenlegi elnök közösen számolt be az elmúlt 15 év számos szép eseményéről.

Hagyomány a keleti és északi körzet Kolping családjainál hazánk jobb sorsáért zarándokolni és imádkozni. Október 7-én, Magyarok Nagyasszonya ünnepén Mátraverébély-Szentkútra utaztunk és részt vettünk az ünnepi szentmisén és körmeneten, amelyet Majnek Antal, Kárpátalja magyar püspöke mutatott be. Szentbeszédében hangsúlyozta, hogy mostanában ismeri fel a keresztény kisközösségek jelentőségét és megtartó erejét az egyházban. A Kolping családokra is értették ezt a megtartó erőt és biztató volt hallani a püspök úrtól. Nyolc Kolping zászló díszítette az oltárt, kettő az északi és hat a keleti körzetből. Többen is megkérdezték kiket

képviselünk, milyen zászló ez a narancssárga-fekete szín? A mintegy kétezer hívővel együtt jó volt imádkozni hazánkért és reményünk megerősödött, hogy a szükséges időben imánk meghallgatásra talál.

Október 13-án a Kolping családok ismét találkoztak Miskolcon, amikor is a Miskolci Mindszenti Kolping Család ünnepelte alapításának 15. évfordulóját. Az ünnepi szentmisét dr. Berkes László prézes atya mutatta be, a szentbeszédet Juhász Imre körzeti prézes atya mondta. A gyönyörű jubileumi teremben folytatódott a megemlékezés, ahol dr. Sándor Csaba elnök úr vetített képekkel illusztrált beszámolóval tartott az elmúlt 15 és fontosabb és szép eseményeiről. A megjelent 10 Kolping család küldöttei ez alkalommal is emlékszalagot kötöttek a zászlóra. Az ebéd közben és után lehetőségünk volt kötetlen beszélgetésre és mondanom sem kell, hogy a Kolping mozgalomról folyt a szó, aggodásunkat félretéve inkább a jövőről beszélgettünk.

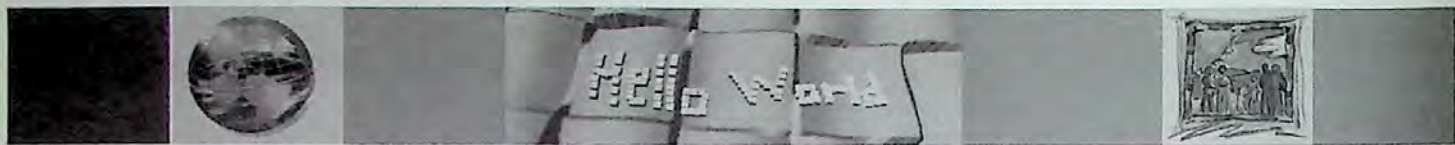
Úgy gondolom, hogy a közös munka, az egymásra figyelés, a találkozások és egymás erősítése tartja együtt a Kolping családokat. Természetesen hozzájárulnak ehhez a sikerek és eredmények is.

Eger, 2007. november 26.

BISZTRICZKI LÁSZLÓNÉ
KÖRZETI TITKÁR

HÍREK A KOLPING-VILÁGBÓL

NÉMETORSZÁG

Egy tanulmányi értekezlet kapcsán a Kolping International 2007. október 13-án Páderborn-ban elemezte a „Populorum Progressio” című katolikus szociális tanítás enciklikájának fejlődéspolitikai hatásait. Hubert Tintelott főtitkár kifejtette, hogy a Nemzetközi Kolping Szövetség feladatai és munkája során szinte állandóan szem előtt tartotta a katolikus szociális tanítást és azt konkrét formában alkalmazta számtalan esetben. Továbbá kifejtette, hogy a nemzetközi szolidaritás és fejlesztési együttműködés során ez minden esetben a Szövetség célfeladatát képezi és illeszkedik II. János Pál pápa „Sollicitudo rei” szociális enciklikájának fogalmkörébe is. Erna Hennicot-Schoepge Európa képviselő asszony az EU-ban is sürgette a nemzetközi szociális kérdés fontosságát, tekintettel arra, hogy a számtalan civil szervezet nélkül, amelyek a fejlődési együttműködésben részt vesznek, az állami beruházások és más EU pénzek célirányosan nem kezelhetők. Ezért tehát az állami és civil szervezetek együttműködése elengedhetetlen. Jó példa erre a Német Szövetségi Minisztérium részéről történő megnyilatkozás, amely elismerően szól a gazdasági együttműködésről, amely hosszú távon fennáll a Szociális és Fejlődést Segítő e.V (SEK) között. A pápai segítő szervezet, a Corunum is elismerően nyilatkozott, kifejezetten méltatta a Populorum Progressio -val összefüggő együttműködést. Álljon itt egy igen meggyőző adat az elmondottakra: a Nemzetközi Kolping Szövetség 2006-ban egy igen tekintélyes összeggel, 7,7 millió Euro-s segítséggel állt az összes Kontinensen a szükségben szenvedők rendelkezésére. Másként kifejezve, nemcsak a projektek, hanem az ottani emberek helyzetének figyelembe vétele is elsődleges volt.

BRÜSSZEL

Az eddigi ifjúsáspolitikai szemináriumok tapasztalait követően került sor ez év október 6–13. között arra, hogy 20 ifjúsági delegált az EU országaiból részt vehetett részt az EU parlamentben a képviselők melletti munkában, illetőleg betekintést nyerhettek az ottani Európa politikába. Célnak volt tekinthető, hogy a résztvevők közelebb kerüljenek a politikához és kedvet kapjanak ahhoz.

Eddig ugyanis megfigyelhető volt egy bizonyos érdektelenség ilyen irányban, sőt a „piszkos munka” titulus sem hiányzott. A képviselőkkel való találkozás megisméltődése reményt ad úgy politikai, mint pedig társadalmi vonatkozásban a Kolping Ifjúság jövőbeni szerepét illetően.

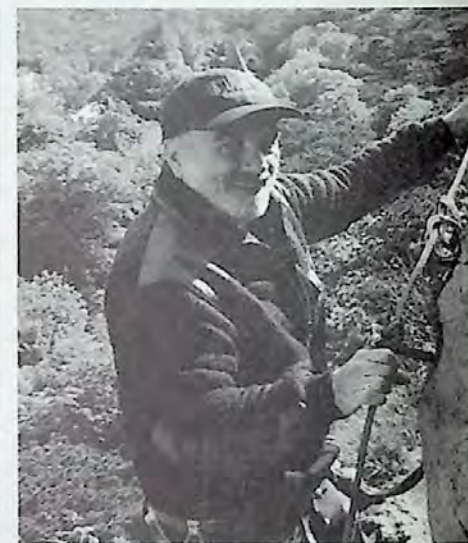
AUSZTRIA

XVI. Benedek Pápa ausztriai látogatásán az államfőn, Heinz Fischer, valamint a bécsi Schönborn kardinálison kívül további 12 olyan személyiséggel találkozott, akik fontos szerepet töltenek be az ország szociális ügyeiben. A fentiek közül az Osztrák Kolping Szövetség elnöke, Christine Leopold asszony is jelen volt és így tájékoztatást adhatott a szövetség munkájáról. Sokan mások is részt vettek a szövetség tagjai közül a látogatás során, így többek között 150 kolpingos rendező a Stephansdom melletti színpadon lezajlott programon, ahol tájékoztatást kapott a Szentatya az osztrák szövetség munkájáról.

Alfred Weiss 70 éves

Az osztrák Kolping mozgalom egy rendkívül elhivatott személyisége a múlt hónapban töltötte be 70. életévét. Ebből az alkalomból kívánunk jó egészséget és Isten áldását további áldozatos munkájához.

Weiss atya nevéhez fűződik a romániai és a moldvai Kolping mozgalom alapjainak letétele.

Alfred Weiss a bécsi Kolping ház vezetője és prézese

Az ez évi osztrák szövetségi konferencián, 2007 október 20-án nemzeti prézessé választották Magister Gerald Gumpot, aki a schwehathi közösség papja volt és egész Ausztriában kreatív módon, igen sokat tevékenykedett pasztorális, valamint szociális vonatkozásban. Elődje, Ludwig Zack nemzeti prézes 38 évig vezette az osztrák szövetséget, számos grémiummal karöltve, és neve fémjelezte tevékenységük teljes keresztmetszetét. Vezetése alatt számos Kolping ház épült és azok renoválására is sor került, valamint szociális területeken sokat segített a rá-

szorulókon. Nemzetközi vonatkozásban előfutár volt a fejlődési együttműködésben, saját szervezetén belül a feladatok maradéktalan végzésében.

LATIN-AMERIKA

Egy negyvenéves jubileum megünneplésére került sor a Populorum Progressio enciklika keretein belül, amely áttekintést is adott a szövetség fejlődése történetében 1968 óta. A szövetségek felépítése és erősítése, valamint az önszegélyezés mind olyan területei voltak a nemzetközi szövetségnek, amelyek az eredményekből kiolvashatóan mutatják azok létjogosultságát.

1040 Kolping Család alapítására került sor összességében. A leg erősebb a Brazil Szövetség 401 Kolping családdal, Chile 148, Bolívia 121, Mexikó 101 alakulással követi őket.

Mindezek mellett további 700 alakulás várható. A további tevé-

kenységek is lenyűgözőek, mivel 2006-ban 116.965 személy kapott hivatásbeli kiképzést, 14.939 további személy a hitelprogramokban vehetett részt és 11.233 tag a kisvállalkozások keretein belül kapott támogatást.

AFRIKA

Msgr. Axel Werner generalpræsés, valamint az ottani Kontinentális Præzes Fr. Roland Pasensie társaságában került sor Kampalában (Uganda) az ez évi præzes találkozóra, amelyen Uganda, Tanzánia, Kenya, Dél-Afrika, Nigéria, Burundi és Zambia vettek részt. A megbeszélések középpontjában az Adolf Kolping szentté avatása érdekében tett erőfeszítések voltak. Úgynevezett imacsoportokat kívánunk az afrikai kontinensen létrehozni ennek érdekében, ugyanakkor regisztrálni szeretnék azok számát és továbbítani azt a szentté avatási folyamat illetékesei felé.

A továbbiakban megoldást keresnek a pasztorális aktivitás finanszírozásához. Egy mezőgazdasági projekthez támogatást is szeretnének elérni.

Különös hangsúlyt kap egy olyan dokumentáció amely a pasztorális munkát, a præzesek feladatait és az afrikai életfeltételeket rögzíti.

Ezt egy úgynevezett munka feladat könyvben kívánják a különféle nemzeti szövetségek részére elkészíteni.

EGY RÉGI RECEPTEK KIRÁCSONYRA

Pulykapecsenye gesztenyével töltve Ínyesmester módra

Hozzávalók:

Egy 3-4 kilós pulyka,
30-35 dkg füstölt szalonna,
1 kg gesztenye,
0,5 kg disznócomb, 2 zsemle, 4 tojás, 1,5 dl tejföl
vagy tejszín, só, bors.

Készítése:

A pulykát felhasználás előtt 3-4 nappal vásároljuk meg, bontsuk fel, belezzük ki, de ne mossuk meg. Tegyük hidegre, mert húsa néhány napi jegelés után sokkal porhanyósabb, mint frissen. Az aprólékból, illetve a hatalmas pulykanyakból, marhacsont kiegészítésével, zöldséggel, daragaluskával levest készíthetünk. Jól megpuhult húsa a csontokról lefejtve kitűnő lesz hússalátába vagy pástétomba. Tisztítsuk meg, combjaiból az erős inakat óvatosan húzzuk ki, nyakát, alsó szárnyait vágjuk le. Kívül-belül sózzuk meg egy kevéssé, majd a füstölt szalonna kétharmadát vágjuk kisujjnyi széles csíkokra, és spékeltű segítségével a mellét, combját jól spékkeljük meg szalonnával. A pulyka belsejét töltsük meg a következő töltelékkel: 1 kg megtisztított és tejben puhára főzött, átpasszírozott, kihűlt gesztenyét összekeverünk 0,5 kg darált, sovány disznócombmal, két tejbe áztatott, áttört zsemelével, két egész tojással, kettőnek a sárgájával, 1-1,5 dl tejföllel (vagy tejszínnel), kellő sóval vagy borssal. A pulyka hasüregét varrjuk be, a combokat kössük a püspökfalathoz, és tegyük a sütőedénybe. Tegyük alá vékony szalonnaszeleteket, borítsuk be velük a mellét és combját is, és öntsünk alá 2-3 dl vizet. A sütő legyen jó meleg, de a tűz csak egyenletesen közepes, hogy ne hirtelen süljön, hanem lassan, párolódva. Sűrűn locsoljuk meg saját levével és forgassuk, hogy minden oldala egyenletesen süljön. Sütési ideje kb. két-két és fél óra. Mikor kész, kivesszük a sütőből, 15-20 percig állni hagyjuk, azután felszeleteljük.

Kedves Kolping barátaim az egész világon

A 2007. év a végéhez közeledik, és mind az államok, mind az üzemek, mind a magánemberek mérleget készítenek az elmúlt évről. Mit hozott ez az év? Milyen elvárásokat teljesített? Melyek azok a feladatok és kihívások, amelyek elintézetlenek maradtak, és az új évben kell hozzájárni a megoldásukhoz.

Természetesen a Nemzetközi Kolping Mozgalom részére ez az év vége is lehetőséget ad a mérleg készítéséhez, hogy visszatekintsünk a 2007. év eseményeire. Minden kétséget kizáróan a XXXI. Nemzetközi Közgyűlésre kell visszatekintenünk amely Magyarországon, Alsópáhokon volt. Mottó-

ja, mely a jövő feladatát jelölte ki, így hangzott: „Kolping szellemében a remény magjainak elvetése”. Ezen a közgyűlésen számtalan beszámoló igazolta, hogy a szövetség tagjai munkájuk során mennyi új reményt keltettek fel és ez mennyiben változtatta meg életüket. Itt látható, hogy a Kolping Szövetség munkájában alapítójának, Adolf Kolpingnak tradícióit követi, aki reményt adott egy jobb jövő elérésére. Ezáltal nemcsak a reménység magvait sikerült elültetnie, hanem gazdag termést is képes volt learatni.

Ennek ellenére még ma is sok ember él szegénységben és keresi mind a reményt, mind megoldást.

Mi, keresztények, arra vagyunk kötelezve, hogy a remény jeleit felmutassuk. Éppen most karácsonykor emlékezzünk arra, hogy Isten irántunk való szeretetének kifejezéseként maga is emberré lett, így örömet és bánatát is megosztotta velünk, hogy ezáltal megváltson minket. A szerető Isten ereje által arra vagyunk kötelezve, hogy ezt a szeretetet tovább ajándékozzuk, mint azt Adolf Kolping tette, és ez a szeretet az emberek között láthatóvá is vált.

A Nemzetközi Kolping Szövetség minden tagjának, Isten segítségével, idén Karácsonykor kívánjuk, hogy 2008-ban is el tudjuk vetni a reménység magvait.

MSGR. AXEL WERNER
GENERALPRÄSES

BERNHARD BURGER
GESCHEFTSFÜHRER

HUBERT TINTELOTT
GENERALSEKRETÄR

Szállást keres a Szent Család

2007. december 6-án 19 órakor a Zuglói Kolping Család Szállást keres a Szent Család programjára sok szeretettel hívja és várja az érdeklődőket.

Bp. XIV. Bosnyák utca 16. szám alatti Római Katolikus Plébániára.

KARÁCSONY

Ma tán a béke ünnepelne,
A Messiásnak volna napja,
Ma mennyé kén' a földnek válni,
Hogy megváltóját befogadja.
Ma ugy kén', hogy egymást öleljék
Szívékre mind az emberek –
De nincs itt hála, nincs itt béke:
Beteg a világ, nagy beteg...
Kihűlt a szív, elszállt a lélek,
A vágy, a láng csupán a testé;
Heródes minden földi nagyság,
S minden igazság a kereszté...

Elvesztette magát az ember,
Mert lencsén nézi az eget,
Megátkozta világra jöttét –
Beteg a világ, nagy beteg...
Ember ember ellen csatázik,
Mi egyesítsen, nincsen eszme,
Rommá dőlt a Messiás háza,
Tanítása, erkölce veszve...
Oh, de hogy állattá süllyedjen,
Kinek lelke volt, nem lehet!...
Hatalmas Ég, új Messiást küldj:
Beteg a világ, nagy beteg!...

Ady Endre

1899 december 23.

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség lapja

E-mail: mksz@kolping.hu Interneten: www.kolping.hu Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Adományokat köszönettel elfogadunk OTP 11703006-20422983

Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza. Ha szükséges, helyhiány miatt a kéziratokat szerkesztve közöljük.

Nyomdai kivitelezés: Kucsák Könyvkötészet és Nyomda, Vác

Főszerkesztő és felelős kiadó: Dr. Bolberitz Pál
Főmunkatárs: Kovács László
Felelős szerkesztő: Nagy Sándor
Szerkesztőség: 1035 Budapest, III. kerület, Vihar utca 8.
Telefon: (+36-1) 250-1239 Fax: (+36-1) 388-7394